

عنوان مقاله:

بررسی متدلوژی های قابل استفاده در مکانیسم توسعه پاک CDM در بخش تولید بیوانرژی از زائدات جامد شهری (MSW)

محل انتشار:

دومین همایش بیوانرژی ایران (بیوماس و بیوگاز) (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

نجمه پیرهادی تواندشتی - کارشناس ارشد محیط زیست

خلاصه مقاله:

بیوانرژی غالباً از منابع زیست توده تولید می گردد و یکی از عمده ترین منابع زیست توده که منجر به تولید گاز متان که از اشکال مختلف بیوانرژی می باشد می گردد، زائدات جامد شهری (MSW) یا همان زباله های شهری هستند. حجم بالای زباله و تولید روز افزون آن علاوه بر ایجاد مشکلات زیست محیطی فراوان، معضلاتی را در مدیریت پسماند در شهرها ایجاد کرده است و از آنجا که تلنبار شدن این مواد سبب تولید گازهای گلخانه ای بویژه متان می گردد، در پروتکل کیوتو (پیمان تعهد کشورهای صنعتی برای کاهش گازهای گلخانه ای به میزان 5/2 زیر سطح انتشار سال 1990 در محدوده سالهای 2008-2012 توجه ویژه ای به آن معطوف شده است. در این پروتکل مکانیسمی به نام مکانیسم توسعه پاک CDM تعبیه شده است که به سبب آن کشورهای صنعتی پروژه هایی را جهت تحقق تعهدات خود در کاهش انتشار گازهای گلخانه ای و همچنین کمک به توسعه پایدار در کشورهای در حال توسعه، اجرا میکنند و به ازای آن مجوز کاهش انتشار (CER) دریافت مینمایند. تا کنون در سازمان ملل متحد و سایت رسمی مکانیسم توسعه پاک تعداد 577 پروژه در زمینه مدیریت پسمانها و زائدات به ثبت رسیده است که از این میان 165 پروژه به لندفیل ها تعلق داشته است. در این مقاله متدلوژی های تعریف شده جهت ثبت پروژه های CDM در زمینه زباله های شهری که منجر به تولید بیوانرژی می گردند، در راستای جلب اعتبارات بین المللی به عنوان یک راهکار برای حل مدیریت پسماند معرفی و مورد بررسی قرار می گیرد

کلمات کلیدی:

بیوانرژی، زیست توده، مکانیسم توسعه پاک CDM گازهای گلخانه ای، زباله های شهری، لندفیل، متدلوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/119393>

